

kendelse vilde medføre, at Sydslesvigsk Forening til Gengæld for de politiske Rettigheder, den maatte faa, ogsaa maatte give sig ind under de Forpligtelser og det Ansvar, som paa-hvilser ethvert tysk politisk Parti, og at det maa anses for utilbørligt for et politisk Parti i Tyskland under de nuværende Omstændigheder at tilstræbe Overdragelse af tysk Territorium til et andet Land eller Oprettelse af et nyt uafhængigt Territorium i en Del af det nuværende tyske Omraade. Yderligere vilde Sydslesvigsk Forening ifølge den britiske Note i Tilfælde af en politisk Anerkendelse ikke fremtidig kunne opretholde sin nuværende nære Forbindelse med Personer eller Organisationer i Udlandet, det vil sige i Danmark, eller modtage særlig Hjælp, herunder Levnedsmidler, herfra.

Den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Sydslesvigsk Forening vilde søge at opnaa politisk Anerkendelse paa de givne Vilkaar, laa i Sydslesvigernes egne Hænder. Udenrigsministeriet vilde imidlertid yde dem sin Støtte til at opnaa den bedst mulige Ordning.

Udenrigsministeren fandt det i øvrigt uheldigt, at een og samme Organisation, Sydslesvigsk Forening, der efter britisk Forlangende er oprettet som en Slags Rammeorganisation for *alt* dansk Arbejde i Sydslesvig, skal være et samlende Organ for de dansksindede Bestræbelser af vidt forskellig Art saasom politiske, faglige, kulturelle, kirkelige, humanitære og sportslige, altsaa de mest forskellige Interesser. Det vilde sikkert bidrage til en Klaring af Forholdene, ogsaa over for de britiske og de tyske Myndigheder, hvis det blev tilladt, at de dansksindede Sydslesvigere fik en særlig politisk Organisation, der kun havde politiske Opgaver, medens de kulturelle og andre Formaal blev varetaget af særskilte Foreninger, saaledes som det ellers er Tilfældet i demokratiske Lande.

Regeringen havde ment at burde efterkomme en Anmodning om at viderebefordre en af fremtrædende Sydslesvigere affattet og underskrevet, til den britiske Regering stilet Henvendelse, hvori Sydslesvigerne fremsatte deres Ønsker om at opnaa en administrativ Adskillelse af Sydslesvig fra Holsten og en Lettelse af Flygtningepresset i Sydslesvig, og hvori de bad om, at deres Henvendelse maatte blive forelagt for Deltagerne i Mødet om Vesttyskland. Henvendelsen blev den 1. Marts af vor Ambassadør i London overrakt Konferencens Formand, Sir William Strang, med en Note, hvori Ambassadøren henledte Opmærksomheden paa de Afsnit i Memorandummet af 31. Januar 1947, hvori den danske Regering har bedt om de samme Ting.

Afskrift af den sydslesvigske Henvendelse blev af Grev Reventlow givet de diplomatiske Repræsentanter i London for de andre Lande, der deltog i Konferencen. Endvidere overgav